Akbaba

Kızıl Çin — Haydi Coni, şu polisi atlat ta içeri giriverelim!

VAKIFLAR BANKASI'nda

Para Biriktir

Bu suretle, ömür boyunca gelir ikramiyesini kazanabilir, dosta düşmana muhtaç olmaktan kurtulursun!

TÜRKİYE VAKIFLAR BANKASI

T.A.O.

Sermayesi: 50.000.000 Türk Lirası

Nişan ve Nikâh Sepetleri
Buketler ve Merasim Çelenkleri
Beyoğlu Parmakkapı Mis Sokak No. 1

Yazı işlerini fiilen idare eden
AHMET KOÇER
Telefon: 21811
Basıldığı yer:
ERCAN MATBAASI
Fiatı: 50 Kuruş

AYDABİR

Son Sayısında:

Faruk Nafiz ★ Refik Halit ★ Reşat Nuri ★ Mithat Cemal

Eşsiz Salon Mecmuası

beyhude yere miyavlama!..

SANA sürülmüş fevkalâde lezzetli ekmeğimden hiç vermem!..

Hem de annem, çabuk büyümem için, kalorisi ve A,D vitamini bol SANA yememi söylüyor.

Sana

Kahvaltılık margarini

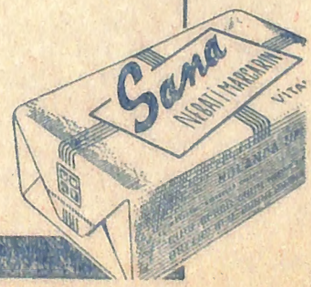

UNİLEVER - İŞ TÜRK LTD. ŞTİ. (BAKIRKÖY)

Valimizle Yârenlik!

Otuz Ağustos Zafer Bayramında, kapılarına bir kırmızı bayrak olsun asmıyanların, lâtla, protesto ile elbet yüzlerini... pardon, suratlarını kızartamayız. Ama, millî bir şeref gününe gözlerini, kulaklarını tıkayan, fakat kasaları her dakika millî servetimizi yutmağa açık vatandaşlara karşı vicdanlarımızın dargın sesini yükseltmek vazifemizdir. Hele gençliğin, Üniversite gençliğinin ilk vazifesi!

«Bu memlekette oturan» «Demokrasimizin yüce prensiplerini kabul eden» gibi kocaman lâflar, resmî edebiyatın çerçevesine dahi sığmasa bile, haydi sizin şirin hatırınız için kabul edelim. Ama, lütfen söyler misiniz bana: Vatandaşlığın asgarî bir tarifi olsun yok mudur? Beraber gülmek ve beraber ağlamak gibi!

Bir Türk vatandaşı, Türk vatanının işgalden, Türk milletinin esirlikten kurtulduğu bir millî bayram gününde de sevinmezse onun vatandaşlığı, nüfus kütüğünden başka nerede kalır dersiniz?

Size, fırsat verdiniz, içimdeki bir acıyı dökeyim:

Büyükadada Türkçe, azlık dili olmaktan bile çıktı!

Şikâyetim, bilhassa vatandaşlıklarına kıymet verdiğim Yahudi Türklerdendir:

Amerikalı Salamon geliyor: Dili İngilizcedir. Eh, büyük medeniyet, büyük kültür, büyük servet içerisinde erimişler, yeni bir millî hüviyet almışlar diyelim. Güzel, doğru, tebrike değer şey.

Fransalı Salomon geliyor. Dilinde Paris bülbülü şakımaktadır. Bu da o zarif medeniyetin, o büyük kültürün neticesi ve bu da doğru, güzel, tebrike lâyık.

Almanyalı Salamon geliyor. Dilinde «yah» lariyle «yuh»-lariyle o yaman milletin ahengi var. Hem de yıllarca çektiği büyük acıya rağmen... Eh, bunu da ayni sebeplerle alkışlayalım: Güzel, doğru, tebrike lâyık diyelim.

Ama, sıra bizim Salamona gelince, kaide birdenbire bozuluyor: İngilizce konuşuyorlar, Fransızca konuşuyorlar, Almanca konuşuyorlar. Hattâ, lokantadaki garsonla Rumca konuşuyorlar. Fakat Türkçe, hayır!

Bu yaz, daha acısını, daha üzücüsünü gördüm: Vücutlarını Marmara sulariyle yıkamak, ciğerlerini çam kokulariyle doldurmak için Suriyeden gelen Yahudiler nece konuşuyorlardı, bilir misiniz?

Arapça!..

Yahu, Türk kültürü, Türk medeniyeti, hacı fışfış kültüründen ve çöl medeniyetinden de mi geri?..

Sayın Gökay'ım, sen, zarif politikacılığınla istediğin kadar Cibali baba ol ve Fatihin güllelerini çelen mübarek evliya gibi hücumları elinin tersiyle geri çel... O senin resmî vazifen ise, duygulu bir öfkeyle haykırmak da gençliğin resmî vazifesidir. Bu kadarını çok görme!

Yusuf Ziya ORTAÇ

Vur eski kölemiz, utandır bizi,
Bırakma dalalım, uyandır bizi!..

Damla..

Çıplaklar

Cumhuriyet gazetesi yazıyor: Milletlerarası dördüncü çıplaklar kongresini, bu sene Viyanada toplanmış.

Kongrede Birleşik Amerika, İngiltere, Fransa, Belçika, Portekiz, Holanda, İtalya, İsviçre, Batı Almanya, Avusturya ve Kanada delegeleri bulunmuşlar.

Gerçi bizde çıplaklar cemiyeti yok. Ama, dullarımız, yetimlerimiz, memurlarımız ve dargelirli vatandaşlarımız bir mümessil seçip gönderemezler miydi?

ŞIP

Olaylar Alaylar

SÜREK AVI

İzmir Belediye Başkanı Dr. Selâhattin Akçiçek on sekiz gönüllü ile kurduğu bir birliğin başına geçerek Kültür Parktaki on binlerce kargaya karşı harp ilân etmiştir. Kargaların sayıca üstünlüğüne rağmen, verilen ilk meydan savaşında, Dr. Salâhattin'in komutasındaki on sekiz gönüllünün açtığı yaylım ateşi ile kargalar püskürtülmüş tür. Savaş sonunda kargalardan bir düzüne yaralı avcılardan da on sekiz bereli tesbit edilmiş tir. Askerî mütehassısların söylediğine göre, bu saçma atışı ile, Kültür Parktaki kargaların tamamen teslim alınması için, savaşın üç bin sene devamı şarttır.

YARHAMÜKALLAH!

Halk Partisinin durumu, kuyuya düşen koca hocayı hatırlatıyor.

Eskiden bir sıbyan mektebinin hocası, nezleden hiç kurtulamaz, bu yüzden de durmadan hapşururmuş. Küçük öğrencilerini de alıştırmış, hocaları her:

— Hapşuuu!...

dedikçe, onlar da hep bir ağızdan, hocalarına:

— Yarhamukallah!...

Yani «Allah sana acısın!» der ve el çırparlarmış.

Bir hıdırellez günü, Hoca efendi, öğrencilerini kır gezintisine götürür. Açık havada ışlahları açılan çocuklar yemeklerini bol bol yedikten sonra susarlar. Yakın bir yerde kuyu bulurlar. Kuyuda iple maşrapa var ama, kova yok. Hoca cüppesini, sarığını çıkarır, ipi beline dolar, kuyuya iner. Maşrapayı doldurur, doldurur, ipe bağlar, çocuklar da maşrapayı çeker, kana kana su içerler.

En sonunda Hoca efendi, ipi beline bağlar:

— Haydi çocuklar, hep birden çekin! diye yukarıya bağırır.

Fakat zavallı Hoca, zaten nezleli olduğundan, kuyunun rutubeti de tesir eder, başlar durmadan hapşırmıya. Hoca, her:

— Happşuuu!...

dedikçe, çocuklar da:

— Yarhamukallah!...

der, ipi ellerinden bırakır alkışlarlar.

Halk Partisi, bu nezleli Hoca efendiye benziyor. İktidarı zamanında her öksürüp tıksırdıkça:

— Yarhamukallah!

âvâzlarına, alkışlara alıştı.

Halbuki şimdi, iktidarı zamanında nisbî seçim sistemini kabul etmemekle, vaktiyle kendikazdığı kuyuya düştü. Şimdi kuyunun içinden her imdat hap şırığına yukardan:

— Allah sana acısın! diyorlar ve ipi ellerinden bırakanların alkış sesi geliyor.

— Yarhamukallah Halk Partisi!...

Şehir ve Yurt haberleri

ON YILLIK SAGLIK PLANI

Memleketin sağlık kaklınması için, Sağlık Bakanı Behçet Uz tarafından on senelik bir sağlık plânı hazırlanmıştır. Bu plâna göre, hastahanelerdeki karyolalar tamir edilecek, hastahaneler badana edilecek ve ilk iş olarak hastahane kapılarına paspas konulması işi önemle takip edilecektir. Bilhassa, Amerikaya ihtisas yapmıya giden 700 doktor dönmediğinden, hasta vatandaşların rahatsız edilmemeleri için, geri kalan doktorların da peyderpey Amerikaya ihracı temin edilecektir.

Simsar meselesi de esaslı olarak ele alınacak, meslekleri̇nde gelişmeleri için simsarlar hususî bir kursa tâbi tutulacaktır.

Diplomalı simsarlar varken, diplomasız simsarların halkı soymasına meydan verilmiyecektir.

İstanbul içinde boş arsa kalmadığından, beşten fazla apartıman yaptırmak istiyen doktorlara, şehrin yazlıklarında ucuz arsalar temin edilecektir.

Yaz aylarında memleketimize hicret eden leyleklerin hastalık getirdikleri anlaşılmıştır. Leylekler daha hududta muayene edilecek, aşı yapılmadan hiç bir leyleğin bacalarda gecekondu yapmasına müsaade edilmiyecektir.

Bundan başka kuduz aşısının yeni baştan keşfi için, Elazığda kurulacak üniversiteye bağlı bir kuduz köpek araştırma enstitüsü tesis edilecektir.

Bütün bunlardan başka, ayrıca hastalarla da uğraşılacak, bir yandan veremlilerle amansız mücadele devam ederken, bir yandan da sıtmaya tutulanlardan ağır vergiler alınacak, hasta olduğunu söyliyerek, milli birlik ve beraberliği bozan bozguncular tecziye edilecektir.

On yıllık sağlık plânı gerçekleşirse, memlekette ne bir tek hasta, ne de hasta olacak bir tek fert kalacaktır

ETİKET KONTROLU

İhtikâr yapan esnafla, İstanbul Belediyesi mücadelesini şiddetlendirmiştir. Belediye müfettişleri dünkü kontrollarında, ikmanavın üzüm küfesinin üstüne etiketi eğri koydukları, bir kasabın da etiketi yan koyduğu tesbit edilmiş, Belediye nizamlarına aykırı hareket edenler tecziye edilmişlerdir. Belediye müfettişleri, etiket biçimlerinin kontrollarına şiddetle devam etmektedirler. Belediye, etiketi biçimsiz ve eğri esnaftan alış veriş etmemek suretile, halkın kendisine yardım etmesini rica etmektedir. Sıkı etiket takibinden sonra, hayatın ucuzlıyacağına muhakkak nazariyle bakılmaktadır.

KAN,A KAN

Kıbrısı almak isteklerine bir işaret olsun diye Çörçile bir şişe kan gönderen Yunan delikanlılarına Çörçil şu cevabı vermiştir:

— Kanı kurumuş ve uyuşmuş sandığım halde, gönderdiğiniz kandan, Yunan delikanlılarının biti kanlandığını anladım. Kanınızı gönderdiğim tahlil lâboratuarından verilen rapora göre halis kan olmadığınız, kanınızın bozuk ve sulu olduğu öğrenilmiştir. Bu bakımdan kanınız kan bankalarının da işine yaramamıştır. Eğer fazla kanınız varsa, hacamat yaptırmanızı, o da olmazsa sülük yapıştırmanızı tavsiye ederim. Yunan delikanlılarını her zaman

FRANSA AVRUPA ORDUSUNA GİRMİYOR (Gazetelerden)

Maryam — Elbette girmem, erkeklerin arasında işim ne?.. (Nehar)

KİTAB-I MUKADDES!!! (Suat Yalaz)

canlı kanlı görmek istediğim için kanınızı iade ediyorum.

KAFA VE BACAK

Babası, orta okula giden oğluna nasihat ediyordu:

— Oğlum, bak bu top yüzünden, bu sene matematikten ikmâle kaldın. Hesabın zayıf. Akşama kadar arsalarda bir meşin peşinde koşmaktan ne hâle geldin? Ben artık sana papuç dayandıramaz oldum. Eğer adam olmak, para kazanmak, hayatta rahat etmek istiyorsan top oynıyacağına matematiğe çalış!

Çocuk, gayet ciddî bir edâ ile babasına şu cevabı verdi:

— Baba, benim hesabım kuvvetli ama, ne sen, ne de matematik öğretmeni anlamıyorsunuz. Bak baba, en kitipiyoz maç elli bin lira hasılât yapar. Bu elli bin lirayı kazanan yirmi iki oyuncudur. Adam başına 2275 lira düşer. Demek ki rastgele söyle bir futbolcunun tek ayağı 4550 lira eder. Hesabım zayıf diyorsun ama, değil baba... Bak, dinle! Bizim 24 senelik matematik öğretmeninin eline ayda 410 lira geçer. Demek ki, bir öğretmenin kafası ile bir senede kazandığı parayı bir futbolcu, hem de tek ayağı ile bir haftada, yalnız bir maçta kazanıyor. Demek ki, hesaba vurulursa, yirmi öğretmen kafası bir futbolcu ayağının yerini bile tutmuyor.

Çocuk daha hesaba devam ediyordu. Baba düşündü, taşındı, verecek bir cevap bulamayınca:

— Defol karşımdan! diye bağırdı.

TEZATLAR ŞEHRİ :

İstanbul ve İstanbullu...

(Şevket)

FİŞKELER

Hürriyet

Yeni çıkan bir dergi, zıt düşünceleri aynı sayfada toplamış. Falih Rıfkı Türkiyede Basın Hürriyeti yok, diyor. Mükerrem Sarol da Matbuat Hürriyetinin olduğunu idia ediyor. Belki de Falih Rıfkı muhalefete geçtikten sonra basın hürriyeti kalmamıştır. Mükerrem Sarol da iktidara geçtikten sonra matbuat hürriyeti gelmiştir.

İster basın olsun, ister matbuat, Bernard Shaw, bakın var mı, yok mu meselesini nasıl halletmiş.

İkinci Dünya Harbi çıkmadan evvel, harbin lehinde ve aleyhinde fikirler çatışmakta idi. Bu konuda bir anket yapan büyük bir İngiliz gazetesinin yazarına, Bernard Shaw şu cevabı vermişti:

— Birinci Dünya Harbi milyonlarca insanın ölümüne sebep oldu. İnsanların ihtiyacı olan milyonlarca ton malzeme, erzak harap oldu. Şehirler tahrip edildi. Çocuklar babasız, kadınlar kocasız kaldı. Fakat buna mukabil Avusturya - Macaristan İmparatorluğu yıkıldı. Çarlık yıkıldı. Osmanlı İmparatorluğu yıkıldı.

Eğer İkinci Dünya Harbi sonunda da İngiltere İmparatorluğu yıkılacaksa, elbette razıyım, elbette harbe taraftarım.

Bu cevabından sonra, Bernard Shaw çok şiddetli hücumlara uğramıştı. O zaman Shaw'a:

— Bu kadar yazıyorsun da, hâlâ hürriyetsizlikten şikâyet ediyorsun, demişlerdi.

Bernard Shaw, hasımlarına şu cevabı vermişti:

— Siz benim yazdıklarımla hürriyeti ölçüyorsunuz. Yazdıklarıma bakıp, hürriyeti anlıyorsunuz. Bir de yazamadıklarımı görseydiniz, o zaman da hürriyetsizliği anlardınız.

Türkiyede, Falih Rıfkı'ya göre basın, Mükerrem Sarol'a göre matbuat hürriyeti var mı?

Bunun yokluğunu Falih Rıfkı 27 yıl iktidardan sonra, muhalefete geçti de nihayet anlıyabildi. Halbuki Mükerrem Sarol, iktidara geçeil daha ne oldu? Elbet o da bir gün, yazamadığı yazı, söyli yemediği söz olunca, hürriyet var mı, yok mu anlıyacak.

B. E. N.

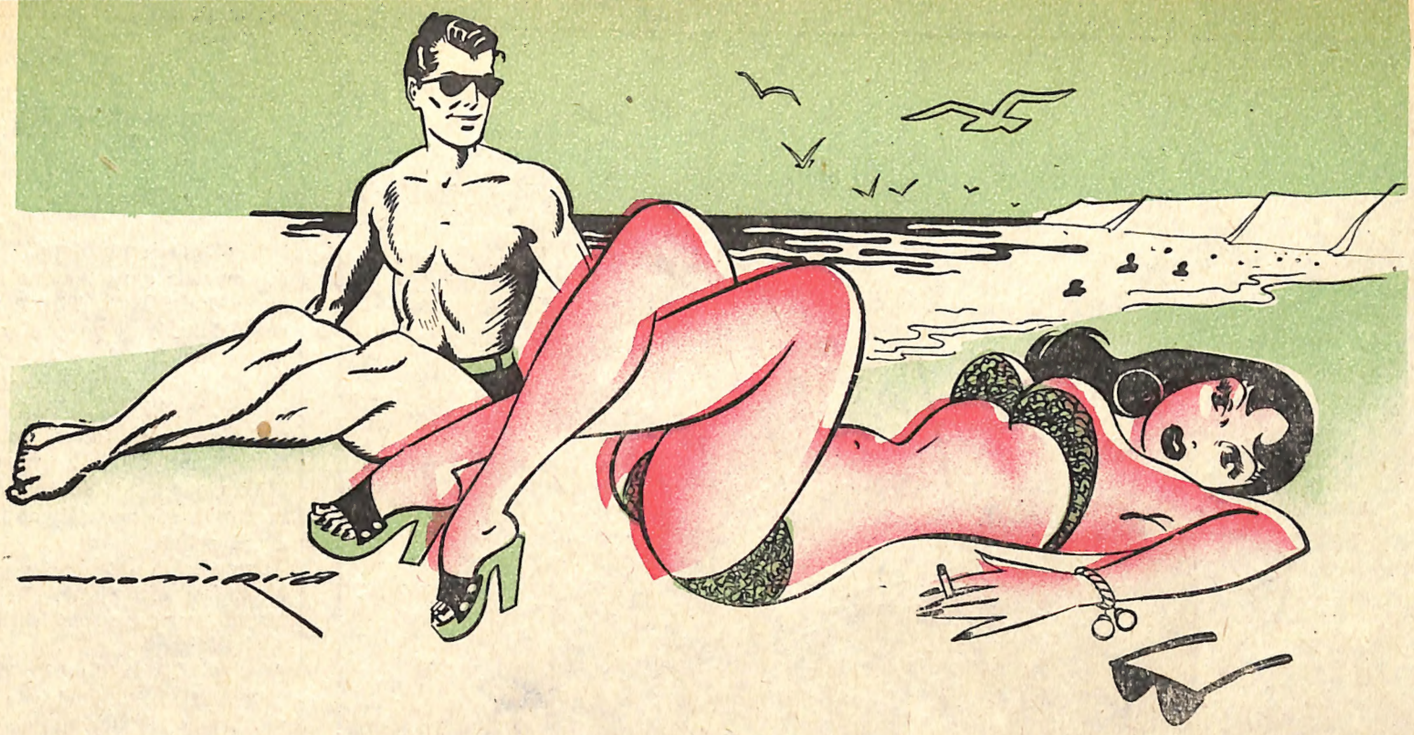

— Bu yaz denizde yüzmeğe doyamadım...
— Eh, kışın karada doyarsın!..

İnanılmaz ki...

Adamcağız ıssız bir adada iki sene kazazade olarak kalmıştı. Günün birinde denizde bir fıçı gördü. Üstünde de genç bir kız... Kız, fıçıyla sahile yanaştı. Karaya ayak basar basmaz adamın boynuna sarıldı:

— Ben de sizin gibi kazaya uğradım, dedi. Ama şimdi içiniz rahat olsun. İşte size uzun zamandanberi mahrum kaldığınız saadeti getirdim...

Kazazede, körpe genç kıza şöyle bir baktı, ondan sonra fıçıya hamle etti:

— Doğru söyleyin, içinde şarap mı var yoksa?

Doktor — Üşütmüş... Maalesef Zatürree!..
— Hep sabahtan akşama kadar radyo dinlemekten!..
(Orhan Enez)

Akbabada

İlim

Profesör olmayı, her şeyi bilmiye yeter sanan bilginelrimiz vardır. Meselâ, âmme hukuku profesörüdür, bir de bakarsınız gazetede «balıkçılığımızın inkişafı» başlıklı bir yazı döktürmüş. Yahut, teorik fizik kürsüsü hocasıdır, gazete «tütün kanser yapar mı?» başlıklı yazının başına imzasını oturtmuş.

Bunlardan biri de, Amerikalıların Mark Twain Cemiyetine Türkiyeden üçüncü üye yaptıkları Dr. Prof. Süheyl Ünver'dir. İç hastalıkları mütehassısı, Tıp tarihi profesörü ve minyatür hocası profesör, bir bakarsınız «dolmalık biberlerin hayat pahalılığına tesiri» diye, bir bakarsınız «naylon çoraplar ahlâkımızı bozuyor» diye makale yazmış. Geçen gün de «Seyrüsefer» evet «seyrüsefer» başlıklı bir yazısını okudum. Süheyl Ünver bu yazısında aşağı yukarı şu hakikatleri cahil kafamıza sokmak istiyor:

«Sarhoş şoförün kaza yapmak ihtimâli çoktur.»

«Şoförün, müşteriden hakkından fazla para istemesi terbiyesizliktir.»

«60 km. ile giden araba, 30 km. ile giden arabadan iki defa daha hızlı gitmiş olur.»

Ve bunun gibi daha birçok, bilmediğimiz faydalı bilgiler veriyor.

Tıp tarihi profesörü bu çeşit yazılar yazarsa, şoförlerin de müşterilerine «Eskulap'ın kullandığı kamyon», «Lokman Hekim 6. Şubeye nasıl gitti?» yahut «İbni Sinâ'nın benzinsiz motoru» hakkında konferans vermelerine şaşmamalı.

Eski müderrislere ayaklı kütüphane derlerdi. Şimdiki mübarekler de profesör değil, Tezveren dede... Ne müşkülün varsa sor, al cevabını, otur aşağıya!...

Politika

Gazetede bir manşet: «Yunanistan Kıbrıs için Birleşmiş Milletlere baş vurdu. Yunan gençleri Çörçile kanlarını gönderdi. Atinada 50 bin kişi Kıbrıs için miting yaptı.» Bu gürültülü haberin hemen altında bir havadis daha:

Yunanistan Dış İşleri Bakanı Stefanopulos, «Türkiye ile aramızdaki dostluk bozulmaz diyor.»

Yunan Dış İşleri Bakanı, her halde Athenagoras'la olan şahsî dostluğundan bahsediyor.

Sanat

İstanbulda, Çinli aslından Dong Kingman adında bir Amerikalı ressam sergi açtı. Daha ressam İstanbula gelmeden bir ay evveldenberi gazetelerde, hakkın-

Kacaman Lâflar

Tribünde kaynanasını görüp de, gol yemiyecek bir kaleci tasavvur edemiyorum.

Kaleci Turgay

Bir futbolcu kafası ile oynamalı, ayağı ile düşünmelidir.

Fenerli Lefter

Tarafsız hakem, hangi takım taraftarlarından dayak yiyeceğini evvelden kestirip ona göre düdük öttüren uzak görüşlü adamdır.

Hakem Sulhi Garan

Oynadığım maçlarda ne zaman gol yemişsem, mutlaka bir sebebi vardır.

Emekli kaleci Cihan Arman

Hayatımda en büyük üzüntüm, maçlarda aldığım yaraların, iftihar için çocuklarıma gösteremiyecek yerlerimde oluşudur.

Gündüz Kılıç

Dünyanın bir oyun yeri olduğuna inandım, gençliğimde hakemlerin, şimdi de hâkimlerin karşısında oynuyorum.

Beşiktaşlı Avukat Baba Hakkı

AVRUPA ATLETİZM ŞAMPİYONASINDA ASLANLARIMIZ:

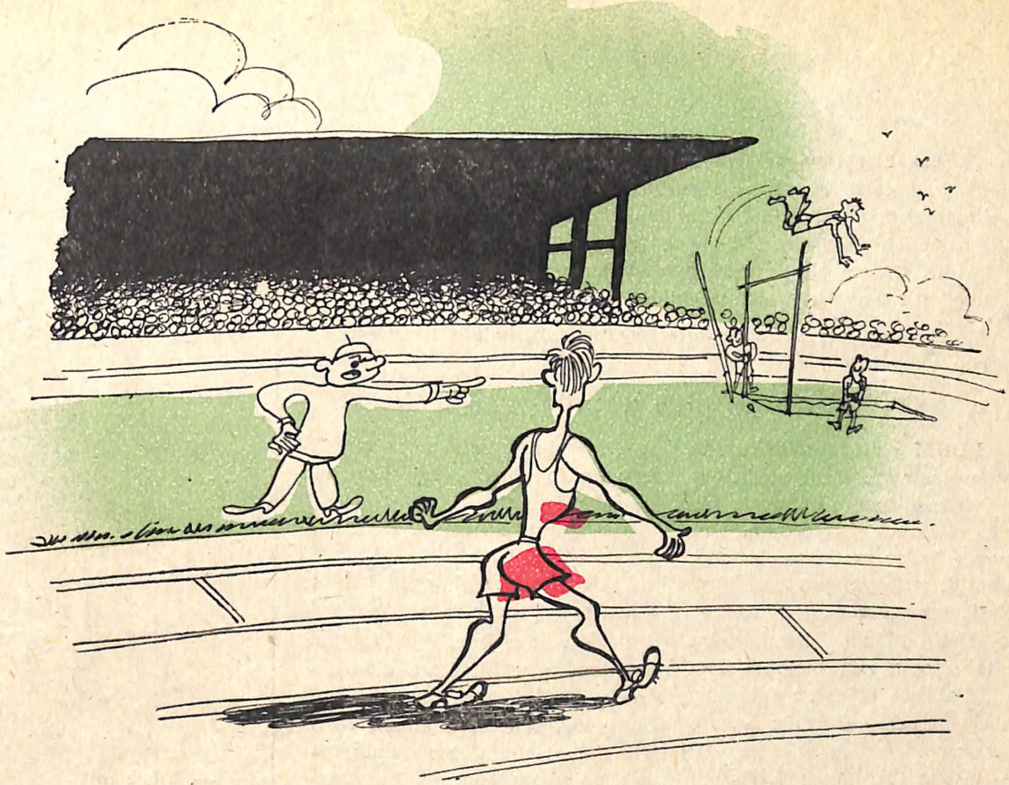

Antrenör — Bunu da kaybedersen ne alacaksın biliyor musun?
Atlet — Biliyorum: Sondan birinci!..

(Nehar)

Bu Hafta

da, kokulu sabun reklâmlarına benzer yazılar çıkmaya başlamıştı. Dünyanın en mükemmel sulu boya ressamı imiş. Amerikanın en büyük san'at galerilerinin daimî kolleksiyonları arasında eserleri varmış. İstanbulda yalnız sekiz saatlik bir sergi açacakmış.

Tabii işi gücü bıraktık. Hazır fırsat ayağımıza gelmiş, aman kaçırmıyalım, dedik, sergiye koştuk.

Dünyanın en mükemmel sulu boya ressamının sergisinde sulu boya, hattâ çok sulu, çok fazla sulu boya gördük ama, resim göremedik. Acaba üstadın aşheserlerini yel üfürdü, su götürdü mü? dersiniz.

Aile hayatı

Son günlerde şehrimizin yüksek sosyetesine mensup familyalar arasında asilâne hırıltılar başlamıştır. Aile saadetini bozan bu geçimsizliklerin sebebinin Hilton Oteli olduğu anlaşılıyor.

Eskiden tenceresini satıp Kâğıthaneye giden kadınlar gibi, henüz taksiti ödenmemiş çamaşır makinesi ve elektrik süpürgesini satarak yazlığa giden, şehrimizin tanınmış bir ailesine mensup Bayan M. S., kocasına:

— Hilton Otelinin açılışına bir davetiye bulamazsan, senden ayrılacağımı bilmiş ol! diye ültimatom vermiştir.

Araya girenlerin protesto ve cevabî notaları hiç bir fayda temin edememiştir.

Hilton Otelinin açılış töreninin bir çok mes'ut aile ocaklarının yıkılmasına sebep olacağı anlaşılmaktadır. Ayrıca alınan bir habere göre, hamam ve bar kapatmakla tanınmış Adanalı tüccarlarımızdan biri, Hilton Otelini kendi hesabına bir gece kapatmak için, şimdiden teşebbüse geçmiştir.

Spor

Türkiye Atletizm Federasyonu Başkanı Naili Moran, Bern'de yapılan Avrupa Atletizm birinciliği hakkında Akbaba'ya aşağıdaki malûmatı vermiştir:

«On milletin katıldığı Bern'deki Avrupa Atletizm yarışmalarına giren atletlerimizin, istisnasız hepsinin de bütün yarışlarda sonuncu gelmesi, spor çevrelerinde yanlış yorumlara sebep olmuştur. Atletlerimiz isteselerdi bütün yarışlarda çok iyi dereceler alabilirlerdi. Fakat, yarış pistinde büyük bir nezaket göstererek öbür yarışçıların önüne geçmemişler ve tevazularından hep sonuncu gelmişlerdir. Avrupalı atletler, atletlerimizin nezaket ve tevazuuna hayran kalmışlardır.

KULAĞIDELİK

Söyle!..

Nevin, Kemal Rona'ya sokulmuş:

— Söyle yavrum, diyordu, gözlerim yıldızlar kadar parlak, değil mi

— Evet hayatım.

— Söyle şekerim, saçlarım ipekler gibi yumuşak, değil mi?

— Evet hayatım.

— Söyle canım, dişlerim inciler kadar beyaz, tenim kadifeden yumuşak, rengim, en turfanda meyvalardan daha canlı değil mi?

— Evet hayatım.

Nevin, Kemal Rona'nın boynuna sarıldı:

— Ah, ruhum, bana ne güzel, ne şairene şeyler söylüyorsun bu akşam!

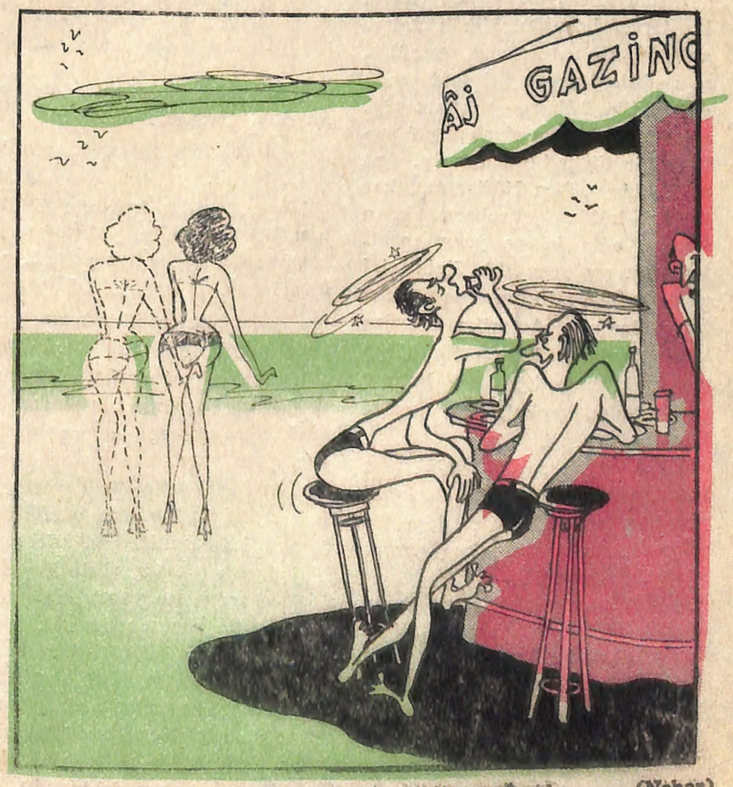

— Şuraya bak Alıcığım! Yapışık ikizler geçiyor!..

(Nehar)

Kocaların İtirafı

Erkeklerin başarılarında olduğu gibi, başarısızlıklarında da, kadınların büyük payı vardır. Akbaba'da, arada sırada, kadınların, erkeklerin hayatından aldıkları önemi belirten yazılar okuyacaksınız. Bu yazılar, zavallı kocaların itiraflarıdır. Okuyucularımızdan gelecek bu çeşit itirafları, memnuniyetle yayınlıyacağımızı bildiririz.

Aşağıda, bir avukatın aile hayatına ait, hakikî itiraflarını okuyacaksınız.

○ Anlatan: Hasip KÜSKÜN ○

OLDUM olası dağınıklıktan hoşlanmam. Beni çekip çevirecek, hanım hanımcık bir kızla evlenmek istiyordum. Evlenmeğe karar verdiğim zaman, avukatlık stajı yapıyordum.

Nafiaanım teyzem:

— Hasip oğlum, demişti, bu kız tam senin için biçilmiş kaftan... Pakizelerin evine ilk gidişimizde, annesi Hürmüz hanım, bir ara:

— Kızım, benim yüksüğümü gördün mü? Diye sormuş, Pakize de:

— Evet anne, demişti, yatak odanızdaki konsolun üstünden üçüncü gözünde, sağ arka tarafta dikiş kutusu var. Kutunun solunda madenî düğme kutusunun içinde duruyor.

Onun bu cümlesi yüzünden hemen evlenmeğe karar verdim. Evden çıkınca, Nâfiaanım teyzem:

— Nasıl? Diye sordu. Fikrimi söyledim:

— Çok tertipli kız... Hemen evleneceğim.

— Ben sana demedim mi?

Nikâh günü, birden bu düzen, bu tertip bozuldu. Nikâh dairesine, nikâh memuruna verdiğimiz sözden ancak iki saat sonra gidebildik. Pâkize, nikâhta giymesi için aldığım siyah tüylü şapkayı bir türlü bulamıyordu. Annesi, babası, ben Nâfiaanım, kardeşleri, bütün akrabası, konu komşu, evin içinde yarım saatten fazla şapka aradık. Evin içini allak bullak ettikten sonra, Kristof Kolombun Amerika seferine katılanlardan, karayı ilk gören gemicinin bağırdığı gibi, babası:

— Şapka, şapka!.. İşte şapka! Diye bağırdı.

Tüllü, siyah şapka, yatakların konulduğu yüklükte, şiltelerin arasından zorlukla çıkarıldı. Bu sefer de, şapkayı ararken, çoraplarını kaybetmişti.

— Nâfiaanım teyze, ne oldu böyle? Yüğsüğün yerini tarif eden bu kız değil miydi?

— Heyecan oğlum, dedi, bu kız süt kuzusu... Sinema locasına gitmemiş, plâj kabinine gitmemiş... Elbet eli ayağı dolaşır.

Biz, Nâfiaanım ile fısıldaşırken, tas elinde hamamdan çıplak fırlayan Arşimed'in heyecanı ile, bu sefer annesi:

— Buldum, buldum!.. Diye bağırıyordu.

Pakizenin iskarpinlerini kömürlükte bulmuşlardı.

Daha o gün hapı yuttuğumu anladım ama, bir kere olan olmuştu. Evlendikten sonra, eşimizin halini size anlatamam. Evin içinde birbirimizi zor buluyorduk. Bir gün canım burnuma geldi:

— Pakize, hayatım, dedim, seni ilk gördüğüm gün annene yük

süğün yerini ne güzel tarif etmiştin... Sana ne oldu?

— İlâhi Hasip, dedi, ayol o mostura idi.

Meğer, benim huyumu bildiği için, Nâfiaanım bu yüksük tertibini, benim gözümü boyamak için hazırlamış.

Avukat olunca, ilk dâvam, şansıma büyük bir ceza dâvası idi. Bu dâvayı kazanırsam, birdenbire parlar, tanınmış bir avukat olabilirdim. Akşam, odamı kilitliyor, gece yarılarına kadar dosyalarımın üzerinde çalışıyordum. Pakizeden korkumdan, odamı her zaman kilitli tutardım. Bir aralık odadan çıksam, gözle kaş arasında Pakize ne yapar, ne eder, yazıhanede ne var ne yok gardıroba taşırdı. Gardroptakilerini yazıhaneye taşısa, iyi, bulması kolay olur, hayır... Gardropta ne varsa, buzdolabına, buzdolabında kileri kömürlüğe, kömürlüktekileri de yazıhaneye doldurudu. Fena niyeti yoktu. Bu karışıklığı, gûya düzeltmek, toplamak için yapardı.

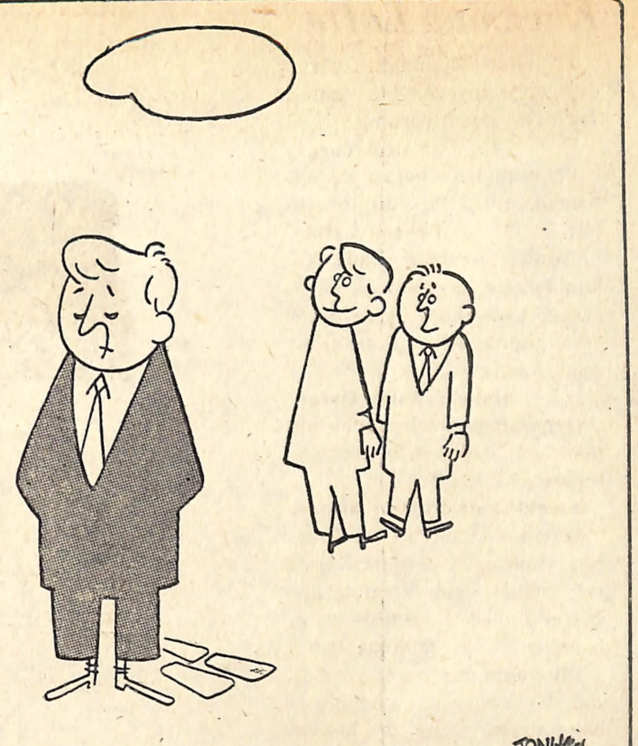

— Dilsiz mi?..
— Hayır, gürültü ile mücadele ediyor!.. (Tonguç)

Muhakeme son celselerine gelmişti. Savcı iddianamesinde, müekkilmin idamını istemişti. Ben, müekkilimin lehindeki en kuvvetli delili, koz olarak, en sona saklamıştım. Dâvasını üzerime aldığım adam, yatak odasında karısını boğmuştu. Kadının cesedini yatak odasında çırılçıplak bulmuşlardı. Halbuki, ölümünden beş dakika evvel, kadını pembe kombinezonla görenler vardı. Polis ve savcı bu kombinezonun üzerinde duruyorlardı. Eğer bu kombinezon ele geçse, müekkilimin katil olduğunda artık hiç şüphe kalmıyacak, yüzde yüz idam edilecekti. Dâvanın sonuna geldiğimiz halde, bu kombinezonla, müekkilimin idamı arasındaki münasebeti bir türlü anlıyamamıştım. Ben de buna karşılık, öldürülen kadının ihanetini ispat eden aşk mektupları icat etmiştim. Bu mektupları mahkemenin önüne koyunca, sanık bir iki sene hapisle, paçayı kurtaracaktı.

O gece dosyalarımı hazırladım. Aşk mektuplarını bir beze sardım. Hepsini güzelce çantama yerleştirdim. Bir ara ayakyoluna gittim. Odamın kapısını açık bıraktığım aklıma geldi, hemen çıktım.

Sabahleyin mahkemenin yolunu tuttum. Bazı mesleğin kendine mahsus aksesuarı vardır. Meselâ bir avukatın, bir doktorun mutlaka gözünde gözlük olmalı. Ona daha entellektüel bir sima verir. Hâkimler üzerinde daha iyi tesir bırakır ümidiyle arkadaşlardan birinin gözlüğünü aldım. Gözlüğü takınca, etrafımda dumandan başka bir şey göremediğim için, tam mahkeme salonuna girince takacaktım.

Salona girdik' Müekkilim jandarmalar arasında geldi. salon hıncahınç dolu. Dinleyicilerde çıt yok. Yargıç:

— Söz sizin! dedi.

Ayağa kalktım. Gözlüğümü taktım. Hançeremi akort ettim.

— Sayın yargıçlarım! diye başladım

Yargıç:

— Yüzünüzü bana dönün! dedi.

Meğer ben, gözlüğü takınca, etrafımı görmediğim için «sayın yargıçlarım!» diye jandarmaların arasındaki katile sesleniyormuşum. Mübaşirin de yardımı ile, yargıçlara döndüm. Sözlerime devam ettim:

— Daha dâvanın ilk adımında müekkilimin masum olduğunu iddia etmiştik. Şimdi huzurunuza, müekkilimin ne kadar masum bir zavallı olduğunu ispat edecek delilleri önünüze seriyorum.

Terlemiştim. Mendilimi çıkarmak için elimi cebime attım, elime ıslak bir şey dokundu. Yüzümü silerken, burnuma ekşi bir koku geldi. Gözlüğün altından baktım. Mendil diye yüzümü sildiğim, bulaşık biziydi. Yüzüm güzüm yağ içinde kalmıştı.

Hiç bozuntuya vermedim. Gözlerimi yargıçlardan ayırmadan bir yandan konuştum, bir yandan da çantamdan mektupların sarılı olduğu bezi çıkardım, salladım.

— İşte delilimiz sayın yargıçlar! dedim.

TIMARHANEDEN RÖPORTAJ..

Röportajı yapan: Ali ZİRZOP

Şeref Defteri

Bakırköy Hastahanesinin değerli baş tabibi Sayın Fahri Celâl, önüme bir defter uzattı:

— Hastahanemizin şeref defterinde, hâtıra olarak, sizin de bir yazınız bulunsun, dedi.

— Aman efendim, haddimiz mi? Şeref locası, şeref tribünü, şeref listesi gibi yerlerde bizim gibi fakirin ne işi var?

— Merak etme!... Şerefiye vergisi almayız. Yarın, delilerimizin tarihini yazacaklar için bir vesika olur. Yaz bir şey de bulunsun...

Bayağı göğsüm kabardı. Siyasî tarihe, edebiyat tarihine nasıl olsa geçeceğimiz yok, bâri Mecnûn'un yanında şerefli bir yer alalım. Daha evvel yazılanları öğrenmek için defteri karıştırdım. Fahri Celâl'in verdiği izahatı da ekliyerek, defterde okuduklarımı size bildiriyorum.

Tımarhaneye kapılan Şair Nevres, yağmurlu bir günde ziyaretine gelen arkadaşlarının yanına çıkmak ister. Gardiyan bırakmaz, ısrar edince de Nevres'e bir tokat atar. O sırada gök gürler. Nevres de şu beyti söyler:

Sille-i darüşşifadır sanmayın gök gürlüyor,
Bu yağan yağmur değildir, âsuman ağlar bana.

Sayfayı çeviriyorum:

Neyzen Tevfik'i yüzü gözü yara bere içinde. kendini bilmez halde getirmişler. Ertesi gün, kendine gelince, bir gözünün mosmor, kapalı olduğunun farkına varmış. Şu kıtayı yazmış:

Hekimin hikmetine kim karışırsa ezilir,
Sekiz on tek rakı mişvarımı menfur etti.
Her şeyi görme diye bak, hele ahkâm-ı zaman,
Gözümün bir tekini yummağa mecbur etti.

Bir sayfa daha çeviriyorum. Tımarhanenin misafirlerinden şair Adanalı Ziya şu beyt iyazmış:

Tîğ-i sertîz-i zekâmız kırk yararken bir kılı,
Biz dahi mecnûn değilsek, kimdir zamanın akılı?

Eski sayfaları çeviriyorum. Yine Neyzen'in Toptaşında iken yazdığı bir beyit:

Bir buluttum, yıldırım oldum da düştüm pâyine,
Meclis-i cânanda çaktım, Toptaşında gürledim.

Fahrettin Celâl'e sordum:

— Üstad, yenilerden, yaşıyan şöhretlerin yazısı yok mu?

— Var, dedi, işte şu yazıyı, Sağlık Bakanı Behçet Uz, hastahanemizi ziyaret ettiği zaman yazmıştı.

Gösterdiği yazıyı okudum.

«Tımarhanede kalanları, akıllarını kaçırmasınlar, diye dışarı salıvermemek için gösterilen dikkat yerindedir. On senelik sağlık plânımızla, her vilâyette bir eşini görmek azmindeyiz.

Burada gördüğüm intizamdan çok memnunum. Yalnız, kendisinin sağlık bakanı olduğunu iddia eden hastayı, bir memlekette iki sağlık bakanı olamıyacağına inandırarak, bu makamdan istifa ettirmelisiniz. Hattâ deli bile olsa, böylelerine göz yumulması, öbürlerine de fena örnek olur, herkes bakanlık iddiasına kalkarsa, benim için içinden çıkılmaz nâzik bir durum hâsıl olur. Başarılar dilerim.»

Arka sayfada Fahrettin Kerim'in şu yazısını okudum:

«Bakırköy hastahanesinden kendi arzumla çıkıyorum. İhtisasıma ve tecrübelerime binaen Belediye Reisi oluyorum. Buradaki arkadaşlar, yokluğumu hissedeceklerdir.»

Fahri Celâl, boş bir sayfa gösterdi: «Siz de yazın! dedi.»

Şahsıma gösterilen bu iltifata teşekkürle şu kıtayı yazdım:

Büsbütün çıldırmadan bitsin hesapsız macera,
Uymuyor namusa, çoktandır, hesap bilmem neye?
Durmadan uğraş, didin, mümkün değil vermek kira,
İltica ettim efendim, ben de tımarhaneye.

Salonda bir kahkaha koptu. Savcının sesi duyuldu:

— Artık sanığın bir canavar olduğuna hiç şüphe kalmamıştır. İşte uzun zamandır aradığımız hal de bir türlü bulamadığımız maktulenin pembe kombinezonu... Hakikatin tecellisi için yaptığı hizmetten dolayı, sayın avukata, adalet namına teşekkür ederim.

Gözlüğü çıkarıp elimdeki beze baktım. Bu, Pakizenin bir ay evvel kaybolan pembe kombinezonu idi. Demek ben ayakyoluna gidip gelene kadar, o yapacağını yapmıştı.

— Sayın yargıç! Sen ol da, gel bu karıyı öldürme! dedim.

Bunu da zapta geçirdiler. Yargıç kararı akudu: İdam!.

Ben o gün bugün, bir tek dâva alamadım. Pakizeye gelince, ona:

— Sevgili karıcığım! dedim, derhal annenin evine git!.. Annenin yüksüğü, tarif ettiğin yerde ise, al da bana getir!..

H. Küskün

— Vay hınzırlar vay!..

(Niyazi Yoltaş)

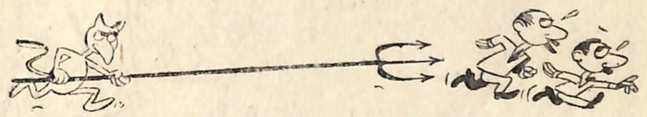

Kaçan Kaçana

Bir yahudi havrasında izdivaç merasimi varmış. Merasim bittikten sonra davetliler lâkırdıya dalıp yerlerinden kımıldamamışlar. Bu suretle epeyce vakit geçmiş. Havra müstahdemini davetlileri mâbetten çıkarmağa kalkışmışlarsa da fayda vermemiş.

Nihayet çaresiz kalan hademeler hahama müracaat etmişler.

— Bay haham... Merasim biteli iki saat oldu, davetliler dışarı çıkmıyorlar, ne yapalım?

— Hırsız var, diye bağiriniz!

— Bağırdık, aldıran olmadı!...

— Öyle ise yangın var, diye bağiriniz!

— Onu da bağirdik. Kimse yerinden kımıldamadı. Bunun üzerine haham biraz düşünmüş ve sonra:

— Öyle ise... demiş, fıkara menfaatine iane toplayin!

○

NİNNİ

Meşhur bir gazinonun yeni gar sonu ile eski garsonu konuşuyorlardı:

— Yahu, orkestra niçin hep böyle uyutucu havalar çalıyor?.

— Patron öyle istiyor... Müşteriler hesap görürlerken gözleri kapansın diye!

○

— Kocam güneşte yanmam için bunu almış!.. (Yılmaz)

Kız — Bana pazar günü güzelim, pazartesi günü sevgilim, salı günü canım, çarşamba günü hayatım, perşembe günü bir tanem dedinde bugün sayın bayan diyorsun?..

Erkek — Eee... Bugün karım geliyor-..

(Necmi Rıza)

Şakalar

ÜMİT BU YA...

Adam Millî Piyango bileti alıyordu.

— Demek bu bilete beşyüz bin lira çıkabilir ha? diye sordu.

— Evet efendim.

— Peki, çekiliş ne zaman?

— Önümüzdeki perşembe...

— A... Çok geç yahu... Bu para bana pazartesiye lâzımdı hal buki...

○

ACAİPLİK

Patron odasında otururken genç ve yeni sekreteri içeri girdi.

— Ne var oğlum?

— Bir bayan sizi görmek istiyor...

— Nasıl, güzel bir parça mı bâri?

— Nefis, efendim...

Misafir gittikten sonra, patron sekreterini çağırttı:

— Yahu, dedi, sen kadının güzelinden hiç mi anlamazsın?

— Anlarım efendim ama, diye cevap verdi öteki, gelen belki karınızdır diye düşünmüştüm.

— Öyleydi zaten...

○

SAĞLAMMIŞ

İpsiz Mehmetle Çulsuz Bekir, karanlıkta koyun hırsızlığına gitmişlerdi. Mehmet, ağıla sokuldu ve hayvanlardan birini yavaşça kulaklarından yakaladı. Aysız bir geceydi. Bekir de elindeki tokmakla, melemesin diye hayvanın beynine inecekti. Yaradana sığınıp tokmağı salladı ama, koyunda yu varlanma alâmetleri yoktu. İkinci defa tokmağı beynine indi. Yine koyun ayakta. Bekir üçüncü hamleye davranırken Mehmedin sesi duyuldu:

— Ulan köpoğlu,, tokmağı kafama üçüncü defa indirirsen bırakırım koyunu ha!..

○

GEL...

O katın altı derin bir sarnıçtı. Adam, bir saat uğraşarak, oda kapısının hemen dibindeki tahtaları testereyle kesip büyücek bir delik açtı. Sonra kapıyı kapayıp dünyanın en tatlı, en yumuşak sesiyle içeri seslendi:

— Karıcığım, bir dakika gelir misin? Çabuk ol ama, rica ederim!

— Anlat bakalım: Balayı seyahatinde neler gördün?..

— Pariste Eyfel otelini, İtalyada Roma otelini, İngilterede Taymis otelini, İspanyada Barselona otelini!..

(Necmi Rıza)

Kıymetli okuyucularımızdan Zeki Müren:

Şunu bilmenizi rica ederiz ki, bütün gayretlerimize rağmen, tahlil edecek karakterinizi bulmak mümkün olmadı. Bu sebeple Belediye kimyahanesine baş vurup, hakkınızda aldığımız tahlil raporunu bildiriyoruz.

Siz fazla karışık ve karıştırılmış görünüyorsunuz. Bu sebeple karaborsaya düşmeniz yerindedir. Son derecede ince, hassas, zarif, nazik, şairane bir ruha sahipsiniz. Sonra sizde damî, romantik bir nezle var. Dünya yüzünde nezlenin faydalı olduğuna tek misal sizsiniz. Titrek sesinizin kafadan titrek bütün kadınların bam telini titreteceği muhakkaktır. Fakat kadınların üzerinde, hiç bir başarı kazanamıyorsunuz. Zaten ince ruhunuzun, hassas derinliklerinde hiç bir zaman böyle bir arzu da duymuyorsunuz. Melânkolik sesinizin titrek nezlesini işitmek için sık sık telefonla rahatsız ediliyorsunuz. Sayın bay Zeki Müren!

Fotoğrafınızdan elde ettiğimiz tahlil raporuna göre, size tavsiyemiz şudur: Yiyip için, yatıp kalkın, size bu ilâhî nezleyi ve bu romantik ses titreşimini veren Ulu Tanrıya dua edin! Yoksa haliniz dumandı bayım-

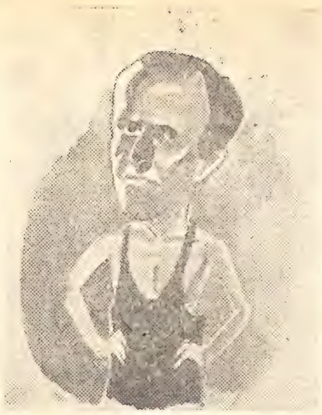

Bay Cemal Reşit Rey:

Karakterinizi tahlil ettirmek için, fotoğrafınızı bize göndermekteki cesaretinizden dolayı, zatıâlinizi cidden tebrik ederiz.

Sizde daha ziyade bir pehlivan kafası ile, bu kafanın yanlışlıkla ikamet ettiği ince bir endam göze çarpmaktadır. Eğer bir ara güreşe çalışmışsanız, sırtınız min derden kurtulmamıştır. Resminize baktık, baktık, size uygun düşecek bir meslek bulamadık. Sizin ruhunuz gazdır, yani katı ve sıvı değil, uçucudur. Bu sebepten de genişleyici, kaplayıcı, yayılıcı, içinde bulunduğunuz kabı derhal doldurucu, istilâcı bir ruhunuz var.

Eğer Fransızca bilmeseydiniz, Türkçe telif piyesler yazabileçeğinizi, resminizden bir türlü anlıyamazdık.

Size başarılar diler, radyofonik temsillerinizi dinleyip de hâlâ terbiyelerini muhafaza eden çocukları tebrik ederiz.

Bay Muzaffer Tema:

Fotoğrafınızı çektirirken, niçin kendinizi o kadar sıktığınızı anlıyamadık. Hayatta hiç bir zaman, hattâ film çevirirken bile, kendinizi sıkmamak ve sıkılmamak lâzım olduğunu unutmayın. İyi, hoş delikanlısınız, yalnız fazla rol kesiyorsunuz. Bu yüzden çok fazla dişi hayranlarınız olduğu muhakkaktır.

Bu memlekette bir çok san'at kabiliyetlerine yazık olduğu ötedenberi bilinir. Siz de, ziyan zebil olan büyük kabiliyetlerden birisiniz. Eğer başka memlekette, meselâ İtalyada, Fransada olsaydınız, belki de tanınmış, büyük bir işsiz olabilirdiniz. Fotoğrafınızdaki acıklı pozunuzdan, pek yakında, baba olacağınız anlaşılıyor. Babalık, sizin muvaffak olacağınız en güzel meslektir. Bu yolda, her sene yeni yeni muvaffakiyetler temenni ederiz.

Fotoğraftan Karakter Tahlili

Akbaba'da yayınlanan «Fotoğraftan karakter tahlili», büyük bir ilgi toplamıştır. Okuyucularımız arasında da, karakter tahlillerini yaptırmak üzere fotoğraflarını gönderenler vardır. Dergimize gelecek okuyucu fotoğraflarından yapılacak karikatürlerin bu sütunda, karakter tahlilleri ile birlikte yayınlacağını bildiririz.

Müsabakamızda Kazananlar

120 inci sayımızdan 123 ncü sayımıza kadar çıkan dört Akbaba'daki yazılar ve karikatürlerden en çok beğenilen üçer tanesinin hangileri olduğunu bildirmiştik!

Bugün, hediye kazanan okuyucularımızı ilân ediyoruz:

Birinci: Bayan Melâhat Bacak. Özengi sokak, Yıldız (bir kostümlük kumaş).

İkinci: Kemal Erensoy, Moda caddesi, Kadıköy (bir gömleklik kumaş).

Üçüncü: Sabahattin Atal, Saraçhanebaşı, Yeşiltekke sokağı, No. 32 (bir kutu Puro sabunu).

Dördüncü: İbrahim Zeki Uysal, Fatih, Fevzipaşa caddesi (bir boyunbağı).

Beşinci: Ömer Kelekçi, manifaturacı, Bolvadin. (zarif bir mendil).

Altıncıdan onuncuya kadar bir şişe kolonya kazananlar:

Nezihe Günsu, Heybeliada - Hasan Kaya, Ankara - Nihat Doğrul, Ankara - Şeyda Dereli, İzmir - Hikmet Açıköz, Taksim.

Onbirinciden yirminciye kadar birer roman kazananlar:

Şefik Şendur, İzmir - İrfan öğretmen, İzmir - Neclâ Demirel, Ankara - Muammer Soydan, Gölcük - Sadiye Erçin, Kurtuluş - Ekrem Üstün, Adapazarı - Meliha Kutlu, İzmir - Rıza Soylu, Kadıköy - Cengiz Aydınoğlu, Cihangir - Refika Söğüt, Bursa.

NOT: Okuyucularımızdan, adresleri açık olanların hediyeleri posta ile takdim edilecektir.

Açık adres yazmıyan okuyucularımızın hediyelerini lütfen idarehanemizden aldırmalarını rica ederiz.

Cannum, Maymunum!

PARİSE ayak bastığım zaman, pek öyle zannettiğim kadar şaşmadım. Neye uğradığını anlayamamışa dönmedim. Sanki buraya daha önceden de gelmişim gibi... İşte sinemanın inkâr edilen faydalarından biri..

Otelim, turistik denilen ucuz tarifeli, lâkin temiz otellerden biriydi. Üniversite mahallesindeydi (orada talebe mahallesi diyorlar ama, kibirime dokunuyor).

Daha gittiğimin ikinci günü, Dupont kahvesinde otururken sarışın, mavi gözlü bir genç kızla ahbap olmasından daha tabii hiç de, ne hikmetse fazla ehemmiyet verirler. Halbuki Pariste yakışıklı bir delikanlıyla bir genç kızın ahbap olmasından daha tabii hiç bir şey yoktur. Yvette, kızın adı buydu, beni görünce gülümsedi. Ben de tepeden inme:

— Bonjur mademosille... dedim. Yalnız mısınız?

— Yalnızım. Bir arkadaşımı bekliyorum ama, gelmedi, gelecek de yok galiba...

Masasına oturdum.

— Türksünüz değil mi?

— Evet, ne bildiniz?

— Her halinizden belli. Son zamanlarda birkaç Türk tanımıştım. Hepsi gayet nazik çocuklar. Yapıları sağlam, güçlü kuvvetli oluyorlar. Yürüyüşlerinde bile bir hususiyet var. Tecrübe sahibi oldum. Aldanmıyorum...

Doğrusu gururum okşandı. Parise gidenlerin bize anlattıkları şey hiç değişmez: Tanımıyorlar bizi kimse bilmiyor. Kendimizi tanıtmak için hiçbir şey yapmamışız... Lâf hepsi. İşte elin kızı şıp diye tanıdı beni.

Size Yvette'i tarif edeyim azıcık: Bütün Fransız kızları gibi, incecik. Boylu ve zarif. Bütün Fransız kızları gibi harikulâde güzel bir sesle, dünyanın en tatlı ahengiyle konuşuyor. Ah o Parislinin şivesi... Fahrettin Kerimin, bir nutkuna başlarken kullandığı: «Aziz hemşehrilerim» sözünü, o kelimelerdeki candan benim seyişi duymuşsanız, ancak o zaman Fransız kızının konuşmasındaki cazibenin sırrını anlarsınız:

— Deniz nasıl bugün?.. — Fransız —

Sizi bir hemşeri gibi kendine bağlıyor!..

Yvette'in sayesinde ben de azıcık lisan öğrenmeğe başladım. Artık her gün beraberiz. Beraber yiyor, beraber içiyor, beraber geziyoruz. Nereleri gezmedik ki? Her enayi gibi Folies Bergères'de mi soyulmadık, İngilizlerin peşine takılıp Eyfel kulesine mi çıkmadık. Bu arada Bulonya ormanına gidip hararetli flört sahneleri mi çevirmedik... Nihayet Maubert'den epeyce gidilince varılan Hayvanat Bahçesine sıra geldi. Bahçeyi gezerken bir yerde maymunları gördüm. Gayri ihtiyari:

— A, maymun... demişim.

— Ne dedin? diye sordu.

Maymunun ne olduğunu anlattım.

— Kelimenin ahengi çok hoşuma gitti! dedi.

— Öyle mi? dedim.

— Bana Türkçe bir kaç kelime öğret... dedi.

— Öğreteyim, dedim. Söyle bakalım: canım!..

— Cannum...

— Öyle değil. Canım...

— Cannum...

Anladım. Fransızcada «ı» sesi yok. Ne yapsın kız?

— Maymunum...

— Ne demek?

— İşte deminki maymunun sen olduğunu söylüyor...

— Ne münasebet. Ben maymuna mı benziyorum?

— Hayır canım. Türkçede biz sevdiğimiz kimselere böyle deriz...

— Ya... Peki öyleyse «Cannum, maymunum»...

Yvette bu sözleri o kadar tatlı ahenkle söylüyordu ki, bayılıyordum. Artık beni her gördüğü yerde: «Bonjur maymunum» diye selâmlıyor, katılıyorduk gülmekten.

Derken böyle güle oynıya hafta lar geçti ve benim frankçıklarım da orada burada erimeğe başladı. Kâfir Fransız kızı aklımı almasaydı, daha idareli yaşardım ama. Neyliyeyim?

— Seni seviyorum Yvette...

— Ben de seni «Cannum»...

Bu cümleden sonra, Yvette gibi bir kız, derinizi yüzse razı olurfdunuz. Tatlı tatlı konuşarak, gülüşerek, Tiyatro, operet, kabare, dansing, hattâ müze dahil, Pariste ne kadar gezilecek, görülecek şey varsa beraber gezip dolaştık. Yvette bana soruyordu:

— Ne zaman döneceksin memleketine?

— Ay sonunda.

— Güzel midir oraları?

— Dünyanın en harikulâde memleketidir...

— Ah ben de görebilsem...

O zaman andlar, şartlarla Yvette'i Türkiyeye davet ediyordum. Gelirse her masrafı bana ait olacaktı. Onu şöyle gezdirecek, böyle tozduracaktım. Falan, filân.

Bir sabah, otelde aşağı indiğim zaman, otelci madam bana bir mektup verdi. Gayet işlek bir kadın yazısıydı bu. Açtım, okudum:

«Sevgili maymunum,

Bereket versin ki, senden önce Türkiyeye, memleketime dönmek imkânını buldum. Artık sana «Cannum, maymunum» diyen sesimi Pariste duymana imkân yok. Ama döneceğin tarihi bildirirsen, emin ol karşılamağa gelirim. Adresim aşağıdadır. Hem beli orada kaldığın son günler zarfında okadar imrendiğin hakikî Fransız kızlarını tanımak imkânını da bulursun diye düşündüm. Haber vermeden yola çıkışımı mazur gör. Türk kızı olduğumu öğrendiğin zaman şayet kızarsan, hiddetinin seni ne kadar çirkinleştireceğini düşündüğüm için, böyle yaptım. Allaha ısmarladık.

Leylâ»

Dönüşümü adresine haber verdim mi zannediyorsunuz? Şaşarım aklınıza.

— Hikâyeci —

Kadın Olan Erkeğin HATIRALARI

○ Yazan: İlâhlah Şerrinden ○

— 15 —

Tereddütle yüzüme baktı.

— Buyurun.. Buyurun!!../ dedim.

Abdürrezak efendiyi yukarı aldım. Bir kahve pişirdim. Kahve fincanını eline aldı, ve onu ağzına götürmeden, sanki kahveyi havadan içecekmiş gibi «hüüüp!» diye çekmeğe başladı.

— Eline sağlık güzelim!.. Bu kadar zaman, bizim hatun şöyle bir kahve pişiremedi.

Abdürrezak efendinin mahsus yanına oturdum. Bacağım bacağına değince titredi.

— Ah Abdürrezak efendi, ah, dedim... Aman sen sen ol, erkekliğinin kadrini bil!.. Kadınlık pek zor şeymiş... Meğer bir erkeğin hiç masrafı olmazmış. İki ayda bir berbere gider saçını kestirirdim, Evlendiğim zaman bir jilet almıştım. Bardağın kenarında biler biler onunla traş olurdum. Hattâ: bilemekten, jiletin dar kenarları bile keskinleşmişti. Bilirsiniz, biz Huriye ile hiç kavgasız gürültüsüz mesut bir aile hayatı sürdük. Arasıra, benim tarihî jiletimi kullandığı için kavga ederdik. O jilet, bilemekten delindi de, yenisini almağa mecbur oldum.

Abdürrezak efendiye biraz da ha sokuldum:

— Ah Abdürrezak efendi, bir kadının meğer ne kadar da çok masrafı varmış... Bir bilsen...

— Doğru, doğru hayatım, dedi, bizim de başımızda, biliyorsun ya, bizim Binnazla, kızım Ayhan'ı... Üç ayda bir çorap...

— İlâhi Abdürrezak efendi, o da masraf mı?.. Ben kadın oldum olalı, günde elli altmış lira masrafım var.

Abdürrezak efendinin gözleri, yuvalarından fırladı. Elimi boynuna atıp, sakallarını kaşımağa başladım.

— Haklısın gözümün nuru, dedi, bizim evdekiler kadından sayılmaz.

— Bak, dedim, üç dört günde bir berbere gidiyorum, saçımı yaptırıyorum. Her sefer on beş lira...

İhtiyarın ağzı açık kaldı. Elimi göğsünde gezdirdim. Gıdıklandı:

— Hihi... hi!.. Diyé acayip, kedi yavrusu ile köpek yavrusu arası sesler çıkardı.

— Sonra... Bir ruj, yirmi beş lira...

— Ne?.. Diye yerinden fırladı.

— Ucuzu da var Rezzakcığım ama, öpünce izi kalıyor.

Abdürrezakın sakalından artakalan yanak kısmına dudaklarımı yapıştırdım. Şeytan yokladı denilen çeşitten bir titreme geçirdi:

— Aman, o dediğin dudak boyasının iyi cinsinden al, dedi.

— Bir rujla iş bitiyor mu Rezzakcığım!.. Ya oje?.. Manikürcü, pedikürcü masrafı!. Aseton... pudra, rimel... Saç boyası... Allah seni inandırsın, en aşağı, her gün, ev masrafı hariç, elli liradan fazla masrafım var.

Göğsümü açıp Abdürrezak efendinin burnunu soktum:

— Şu kokuyu, küçücük bir şişe yüz yirmi liraya aldım!,,

İhtiyar:

— Oooh!.. Diye derin bir nefes çekti, dünya varmış! dedi.

Sersemleşti. Tartakladım, kendine geldi, artık benden iyice yüz bulduğuna inanmıştı. Onu öptüm, öptüm... Bütün suratı dudak izlerimden kıpkırmızı olmuştu. Yavaş yavaş, korka korka el hareketlerine başladı:

— A... Bak, yaramazlık yok Rezzakcığım! dedim.

Eli ayağı titriyordu. Dizlerimin dibine uzandı:

— Merhamet et!.. İnsaf et!.. dedi.

Gözlerimden iki damla yaş akıttım:

— Sen beni o kadar katı yürekli bir kadın mi zannediyorsun?

Göğsümü açtım:

— Rezzakcığım, burada da kalp var... Ben de kadınım... Burada da bir kalp çarpıyor... Ama, her şeyin sırası var.

— Ne istiyorsun, yavrum Bay ramiye? Emret!. Emret uğruna kul köle olayım...

— Evvelâ şu sakallarını kestir, her tarafıma batıyor.

— Baş üstüne!.. Hemen kestiririm.

— Haydi Rezzakcığım... Sen artık git!.. Sonra da mahallede dedikodu olur.

Trabzanları tutuna tutuna indi. Kapıdan çıkarken:

(Devamı var)

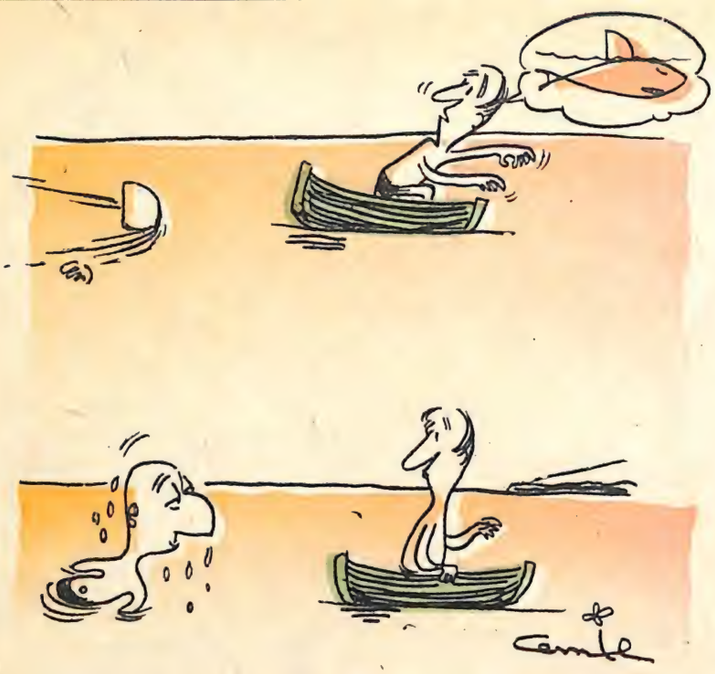

YAZISIZI.. (Cemil)

Gibidir

Söz değil, her dediğin aynı keramet gibidir,
Böyle yazdıkça sudan, hayra alâmet gibidir,
Çeşme beylikse eğer, iç ki imaret gibidir,
Va'dedilmiş söze bak, sanki rezalet gibidir,
Sözümün kalmadı tesiri, dehalet gibidir.

Bizde elbise perişan, tutulur yerleri yok.
Olan üstümdekilerdir, yeni dersen, biri yok,
Hepsi bir kat, o da elbiseye benzer yeri yok,
Rengi atmış ta görünmez, sanıyorsun kiri yok,
Pantalon, yağlı güreşlerdeki kisbet gibidir.

Onların kürkü de vardır, sizin olmaz abanız,
Sorsanız beylere, onlar medenî, biz yabanız,
Böyleyiz, sanki kaderden olacak, daltabanız,
Ter döküp uğraşıyorken gece gündüz babanız,
Yan gelip yatması hârın bana nisbet gibidir.

Sen de âlem gibi olmaz, yapamazsan çetelik,
Zorla olmaz ya beyim, cepte bulunmaz metelik.
Yoksa şans bil şunu: Cepkende delik, cep te delik.
Bak cehennemde eğer olsa da yer bir kişilik,
Şüphe etmem o da mutlak bana kısmet gibidir.

FALAN - FİLÂN

TABİRNAME

BAYANLAR İÇİN

★ Bir hatun rüyasında su dökerse, hemen ertesi günü gözyaşı dökecek demektir.

★ Bir kadın, rüyada bile olsa, cinsiyyet değiştirirse, hiç aklı yok demektir.

★ Bir kadın, rüyasında kocasını gördüğünü söylerse, bahsettiği erkeğin, ilk kocası olduğunu anlamalıdır.

★ Rüyada iken bir kadının çorabı kaçarsa, bunu kocasına sabah olmadan söyleyip te uykusunu kaçırmamalıdır.

★ Bir kadın rüyasında bikini mayo ile gezerken, kaba etini ısırgan dalasa, kaynanasının misafir geleceğini bilmelidir.

★ Bir genç kız rüyada, tirid veya muşmula yerse, yaşlı bir erkekle evleneceğine alâmettir .

★ Bir kadını rüyasında katır çiftelerse, çocuğu olmıyacağına işarettir.

★ Bir kadın rüyasında gördüğünü kocasına söyliyemiyorsa, kocasını baş sağlığı dilemek lâzımdır.

BAYLAR İÇİN

★ Bir koca rüyasında tecennün etse, yerden göğe kadar haklıdır.

★ Bir erkek rüyasında sümüklüböcek görse, nezleye tutulacak demektir.

★ Bir er kişi rüyasında cinsiyet değiştirse, karısına da cinsiyet ameliyatı yaptırmalıdır.

★ Bir koca, rüyasında karısını gördüğünü söylerse, inanmamalı, aslı yoktur.

★ Bir erkek, rüyasında ipekli kadın çorabı görse, çorap kendi karısınınsa, karısı kaçacak, başka kadına aitse, kaçıracak demektir.

★ Bir koca, rüyasında karısına bir hediye alsa, aptala malûm olmuş, demektir.

★ Bir erkek, rüyasında kaynanasını görse, korkulu rüya görüyor demektir, uyanık yatmalıdır .

★ Bir koca, rüyasında hiç bir şey göremezse, rüya görmemiş demektir.

★ Bir koca gördüğü rüyayı seçemiyorsa, eve giren çıkan misafir çok demektir.

★ Bir erkek, karısının rontgenini görse rüyasında, karısına naylon bluz alacak demektir.

FARK VAR

Yeşim, arasıra kıçına dayak yer. Yaramazlık ettikçe tabii. Bir gün, babası onun içini çeke çeke ağlamasına dayanamadı:

— Ne yapalım, dedi, sen de uslu oturmasını öğren. Sen dayak yedikçe benim de aynen canım yanıyor...

Yeşim, o arada bile verecek cevabı buldu:

— Evet ama, ayni yerim yanmıyor!

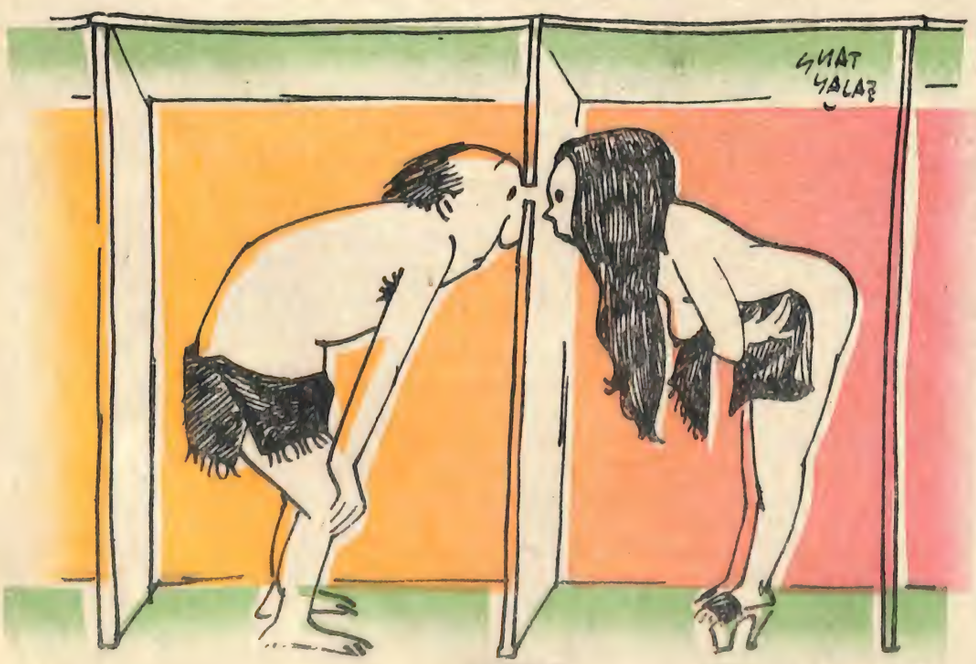

YAZISIZI.. (Suat Yalaz)

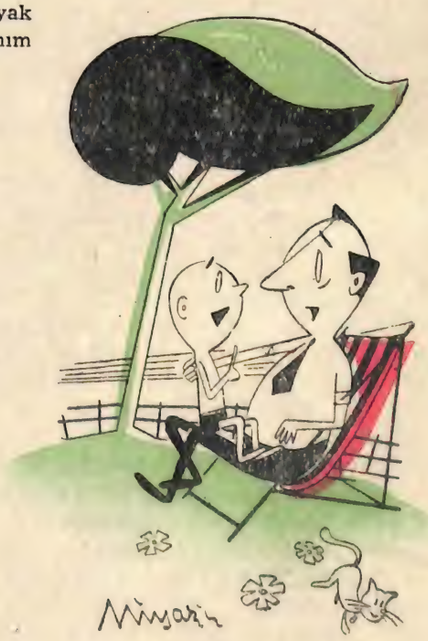

— Herkese «beyim, paşam» dersen, dalkavuk olursun...
— Bir kişiye dersem?
— Prensip sahibi-..

(Niyazi Yoltaş)

Turhan Selçuk'un Karikatür Albümünden

— Bu kurşun yarası Birinci Cihan Harbinin...

— Bu İkinci Cihan Harbinin...

— Bu bıçak yarası da Kore harbinin hâtırası!..

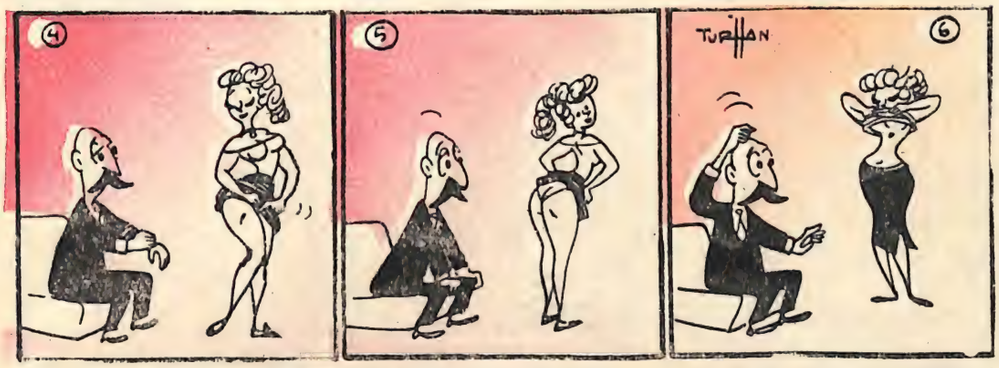

— Bu bıçak yarası birinci aşkımın...

— Bu ikinci aşkımın...

— Bu kurşun yarası da üçüncü aşkımın hâtırası!..

YAZISIZ!..

— Abi! Bu silâhsızlanma konferansının ucu bize de dokunur mu dersin?..

— Başının gözünün sadakası bayım!..

Harika çocuk!..

YAZISIZ-..

Bir dokun...

Bin ah dinle!..

BABA MİRASI

YAZAN: ALİ YAZMIŞ ÇİZEN: MİM UYKUSUZ

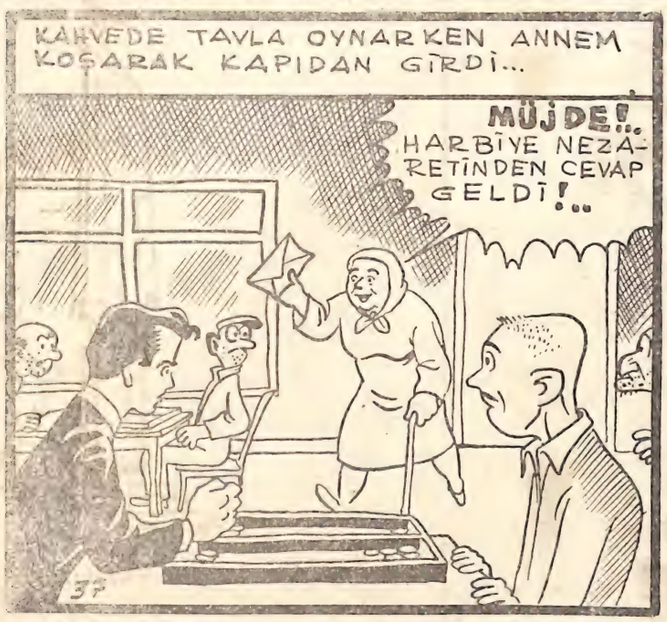

(Devamı var)

AKBABANIN ROMANI

SİHİRLİ HAVUZ

Yazan: Thorne SMİTH *Çeviren: Azize ERTEN*

— 11 —

BİR GECE İÇİNDE

Rex Pebble, ikinci defa suya atlamayı düşünüyordu. O zaman daha dinç, daha cazibeli bir delikanlı olacağına kanaat getirmişti.

Spray Summers ise, her an istikbalden endişe ediyordu. Hatta okadar ki, başını uzatıp havuza bakmaktan bile çekiniyordu. Öyle ya, şayet suyun yüzüne vuran aksi, kötü bir netice yaratır da yine bumburuşuk, yaşlı bir kadın olursa?.. Bir daha bu nimete herhalde kavuşamazdı. Onun için eline geçenden imkân nisbetinde istifade etmesini bilmeliydi.

Rex, metresinin bütün ısrarlarına rağmen, mutlaka suya girmeyi aklına koymuştu. Onu bu kararından hiç kimse vazgeçiremezdi... Nitekim bir akşam ortalıkta pek kimseler yokken, soyunup suya atladı.

Biraz sonra duyulan çocuk haykırışlariyla ev halkı dehşete düşmüş, herkes sesin geldiği tarafa, yani havuzun başına toplanmıştı. Zavallı Rex Pebble, minicik bir çocuk haline gelmiş, yüzmeyi de doğru dürüst beceremediğinden, boğulma tehlikesi başgöstermişti.

Nochashima, hiç tereddüt etmeden sırtındakileri bir ham lede çıkarıp, balıklama suya atladı. Bir kaç dakika sonra, orada toplananların hayret dolu bakışları önünde mimik Rex Pebble'a, sun'î teneffüs hareketleri yaptırılmaya başlandı. Çocuk, biraz sonra kendini toplamıştı.

Rex'in karısı, gözyaşları içinde sevgili kocasını kucağına aldı. Bu esnada metresi de onların yanına yaklaşmıştı.

— 1 —

Manzara hakikaten pek acıklıydı...

Bir müddet kimse ne yapacağını, ne diyeceğini bilemedi. Nihayet Rex, ince çocuk sesiyle:

— Bari, dedi, bu gecenin şerefine biraz şarap içelim.

Kadınlar birbirlerine bakıştılar. Acaba çocuğun dediğini yapmaları doğru olacak mıydı?.. Spray, hemen kilerin bulunduğu tarafa doğru yürüdü. Sue, ona mâni olmak istediyse de, beceremedi...

Tam bu sırada karanlığın içinden Bagaj ortaya çıkıvermişti. İki kadın onu görünce içlerini bir kıskançlık hissi bürüdü ve derhal Rex'i tam mânasiyle hâkimiyetleri altına almak istediler.

Şimdi iki kadın arasında çetin bir mücadele başlamıştı.

— Ben Rex'in metresiyim. Bugün sevişmeğe başladığımızın onuncu senei devriyesini kutluyoruz. Ver benim sevgilimi.

— Ben de karısıyım. Onun bütün derdini yalnız ben çektim. Şimdi de elimden kaptırır mıyım ya!..

Nockashima, efendisini bu iki yırtıcı kaplanın elinden kurtarmak istedi, fakat heyhat...

Derken Bagaj lâfa karıştı:

— Durun bir dakika. Size söyliyeceklerim var. İki kadının bir erkek, daha doğrusu bir çocuk için kavga ettiklerine şahit oluyorum. Bunlardan bir tanesi, onu uzun zaman sevdi, fakat aşkı kifayet edecek derecede değildi. Öbürü de uzun zamandır seviyordu, fakat haddinden fazla bir sevgiydi bu. İkinizin mücadelesi zavallı Rex'i hasta ediyor. Ağzınızdan çıkan her kelimenin, onun yüzünde yeni bir kırışıklık yaptığını görüyorum. İnsanlara ebedî gençlik verilse bile, onlar durmadan kavga ederek bu nimetlerini hiçe sayıyorlar ve netice yine ayni olur... Bakın, nitekim Rex de yavaş yavaş ihtiyarlamıya başladı.

Hakikaten Rex yeniden büyümeye başlamıştı. Hem de yine saçları eskisi gibi bembeyazdı... Yani her şey normal haline dönüyordu.

S O N

— 2 —

Sayın Baylar!

Güzel bacaklarınızın bütün zarafetini yalnız «AKAR!» marka çoraplar meydana çıkarır.

Sayın Fahrettin Kerim Gökay ne diyor: «Ben AKAR marka çoraplardan çok memnunum. Çünkü, daha ayağıma giyerken akıyor, elimde bir şey kalmıyor. Yakında çorap tanzim satışlarına başlayınca, AKAR çorapları satacağımızı, muslukları akmıyan halka bildiririm!»

Sayın baylar!

Bundan sonra «Ay çorabım kaçtı» demiyeceksiniz. Çünkü ipek çoraplarınız, kaçmıya fırsat kalmadan akacaktır.

AKAR çorapları, fabrika sahiplerine büyük akar temin etmiştir.

DİKKAT BAYLAR! Her zaman, her yerde, karada, denizde, havada AKAR!

AKBABA REKLÂM BÜROSU

İstanbulun en sıcak mevsiminde

Dolmuş şoförlerinin tertip ettiği

Büyük Gezi

Lüks, turistik dolmuş seferleri

10 saat devam edecek olan bu gezide turistik dolmuş arabaları Taksimden hareketle, İstanbulu dolaşıp, yine sizi ya Taksime, yahut İlk Yardım hastahanesine bırakacaktır.

GÖRECEĞİNİZ YERLER:

Ana-baba günü: İstiklâl caddesi
Toz deryası: Kasımpaşa
Ölüm yokuşu: Şişhane
Sırat köprüsü: Beyazıt meydanı.
Harikalar diyarı: Büyük Postahane önü.
Beyin pazarı: Babıâli.

FİATLAR:	Krş.
Turistik (bagaj)	100
İkinci (şoför yanı)	150
Birinci (bir yolcu kucağı)	200
Lüks (arka koltuk)	250

DİKKAT: Seyyahata çıkmadan evvel vasiyetinizi hazırlamanız ve sigorta olmanız menfaatiniz icabıdır.

Dünya Karikatürleri

RENKLİ MAYOLAR:

Arkadaki — Gözün kör olsun herif... Balık gibi karını, bu kılçık gibi kıza mı benzettin?.. — Fransız —

— Ne hazırlıyorsun?..
— Şeftali kompostosu...
— Ooooh... Ağzım sulandı!..

— Fransız —

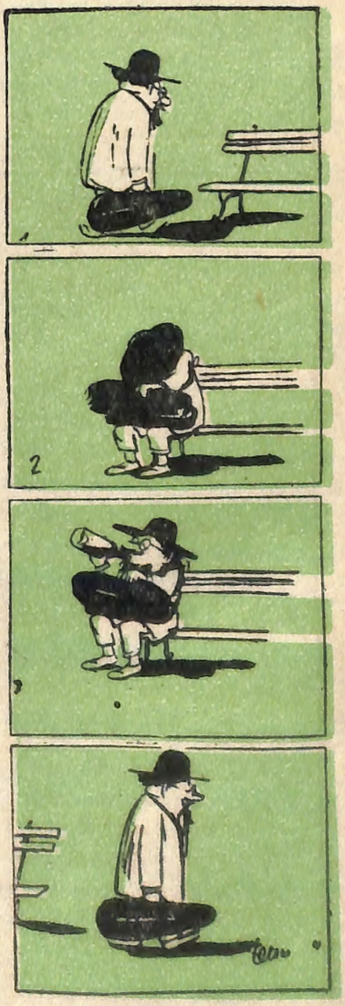

YAZISIZ!.. — Fransız —

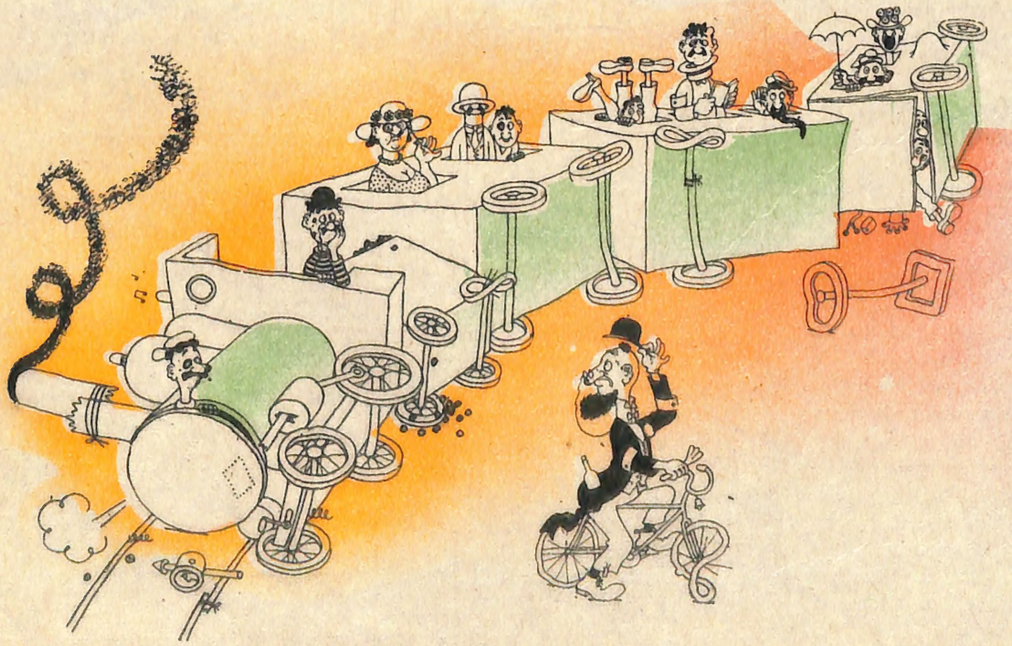

Bisikletli — Affedersiniz, görmedim!..

— Fransız —

YAZISIZ!..
— Fransız —

T. C.
Ziraat Bankası

Tasarruf hesapları 1954 ikramiye miktarı

1.500.000 Liradır

Bu zengin plânda

Evler, apartman daireleri, traktörler ve ayrıca dolgun para ikramiyeleri bulunmaktadır.

İştirak şartlarını öğrenmek için 460 Şube ve Ajansımız emrinize âmâdedir.

Telefon: 42664
Santral: 47580-89

Merkezi.
Galata Bankalar
cad. No 80

ANKARA SİGORTA

İHAP HULUSİ
İSTANBUL

HERTÜRLÜ FELÂKETİN ZARARINDAN KORUR.

Perdede büyük muvaffakiyetler kazanan Lâle Oraloğlu bu sene: Leylâklar altında, 6 Ölü var, Nilgün filimlerinde oynuyor

Lâle Oraloğlu

PURO İÇİN NE DİYOR...

"PURO, fevkalâde bir Tuvalet Sabunu olmakla beraber, aynı zamanda, terkibinde krem hassaları bulunan müessir ve pratik bir güzellik müstahzarıdır. Cildinizi korumak, genç ve güzel kalmak için PUROdan şaşmayınız.

1 PURO, cilt üzerindeki siyah benek ve güzelliği bozan sivilcelerin teşekkülüne mani olur

2 PURO, cildin derinliklerine kadar nüfuz ederek yabancı ve zararlı maddeleri temizler

3 PURO, cildin gizli kalan güzelliğini ve cazibesini meydana çıkarır

BOL KÖPÜKLÜ
NEFİS KOKULU

PURO Güzellik Metodunu bugünden itibaren siz de tatbik ediniz.

PURO

TUVALET SABUNU 100 DE 100 SAFTIR

Mual 4-20

Akbaba
siyasî mizah gazetesi

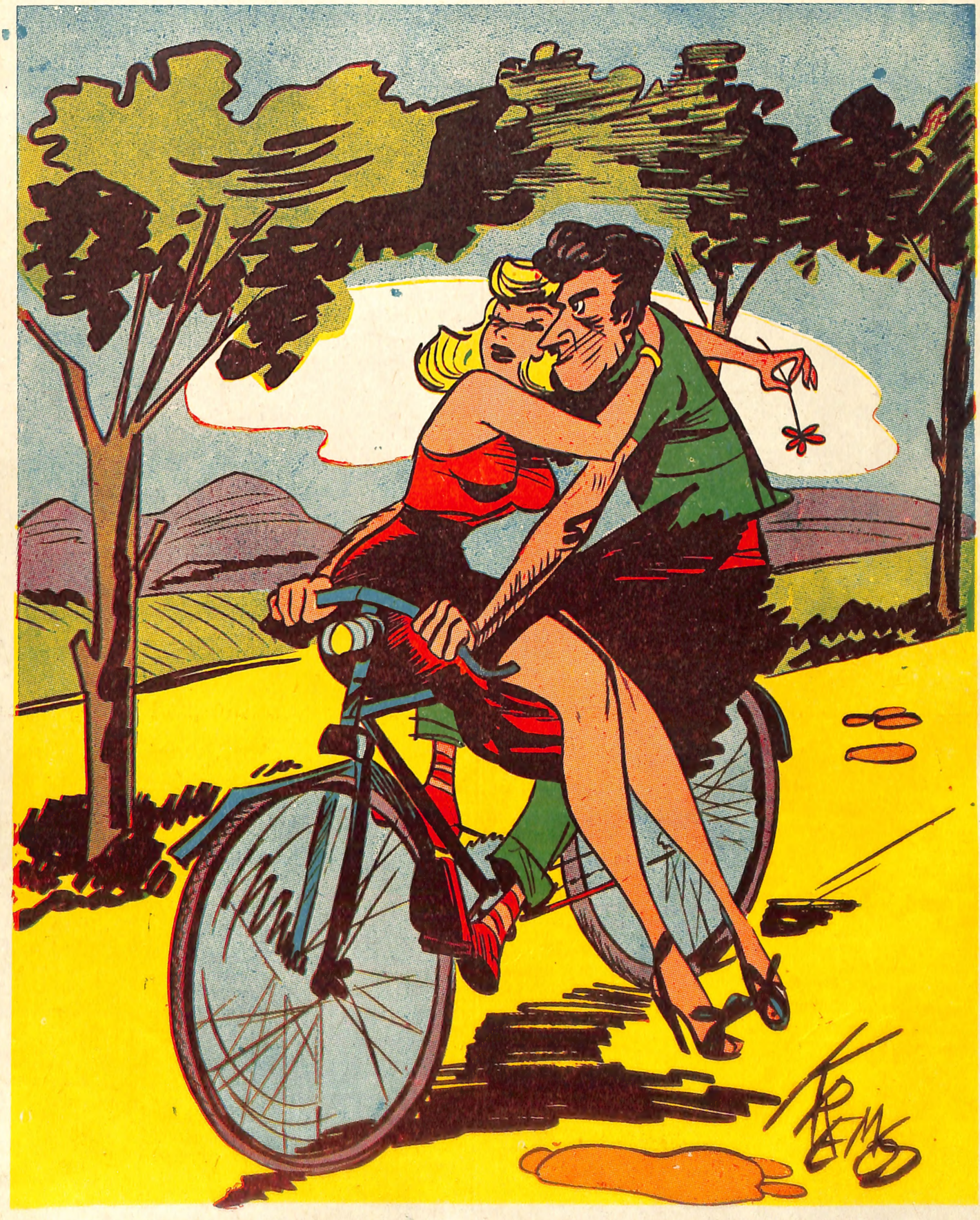

Erkek — Seninle, hiç durmadan, taaa yatak odama kadar uçmak istiyorum...
Kız — Aman, nikâh dairesi önünde biraz mola verelim!